

Rusland eller, som Tilfældet er for fleres Vedkommende, officielt mellem de to Landes Regeringer. Danmark er den eneste Østersøstat, der ikke har nogen Overenskomst. At det skulde være stemmende med Danmarks Interesser, er det vanskeligt at faa fat paa.

Nu kan der naturligvis rejses det Spørgsmaal, om disse Overenskomster overhovedet har nogen Betydning, om Rusland i sin nuværende Form er i Stand til at foretage Indkøb, drive Virksomhed og importere; thi det er jo deri, vor Interesse skulde ligge. Derom oplyses det fra, saa vidt jeg ved, paalidelig Side, at i Aaret 1919 var Importen til Rusland kun 520 000 Pud — en russisk Vægt, som repræsenterer 16,4 kg —, men i 1920 var den steget til 5 200 000 Pud, og i 1921, hvor der foreligger Oplysninger for tre Kvartaler, var den i det første Kvartal 3 Mill. Pud, i andet Kvartal 8,5 Millioner og i tredje Kvartal 24 Mill. Pud. Altsaa, i disse tre Kvartaler af 1921 var Importen over 35 Mill. Pud i Modsætning til Aaret 1919, hvor den kun var 520 000 Pud. Hovedleverandør af disse Varer er England med 32 pCt. af Importen, Nr. 2 Tyskland, Nr. 3 Amerika, Nr. 4 Sverige. Det siges mig fra sagkyndig Side, at hidtil er Betalingen til de paagældende Leverandører sket kontant i det paagældende Lands Valuta. Det oplyses videre, at ogsaa Eksporten fra Rusland er begyndt at komme i Gang, og vi er jo utvivlsomt ogsaa paa visse Omraader interesserede i en Eksport fra Rusland, som bl. a. kan bevirke, at meningsløst høje Priser derved konkurreres noget ned. I 1919 var Ruslands Eksport kun 52 290 Pud, men i de første 9 Maaneder af 1921 var den 5 582 000 Pud. Videre oplyses det om Forholdene i Rusland, at Indenrigshandelen nu er frigivet saaledes, at der udstedes Bevillinger paa at drive Handel; i Petrograd alene er der i Oktober i Aar udstedt 1 173 Bevillinger paa Forretningsdrift. Ligeledes frigives efterhaanden de industrielle Virksomheder under den Form, at man udsteder Koncessioner, fortrinsvis til dem, der tidligere har drevet disse Virksomheder. Indtil den 1. Oktober er der paa den Maade bortforpagtet 600 Foretagender, og alene i Oktober i indeværende Aar er dette Antal Bortforpagtninger gaaet op til 3 600. Der er altsaa en Række Firmaer fra de Lande, som har Overenskomst og saaledes faar deres Interesser varetaget, der ser deres Fordel ved at gaa i Gang igen i Rusland og derved sikre sig de Værdier, de tidligere var Ejere af.

Danmark er altsaa udenfor alt dette. Vi kunde have haft Overenskomst i 1920,

vi kunde have haft det i 1921, vi har det fremdeles ikke.

Det foreløbige Resultat af denne Stilling for Danmarks Vedkommende har vi jo faaet oplyst gennem en Meddelelse, der fandtes i Pressen for nogle Dage siden om de Frøleverancer, som man havde regnet med for indeværende Tid. Det drejer sig om for 15 Mill. Kr. Frø, der skulde leveres, og de paagældende Handelsfirmaer og Frøavlærerne er jo i allerhøjeste Grad interesserede deri. Der fremkom i Pressen den Oplysning, at der neppe blev noget af denne Handel paa Grund af den bristede Overenskomstforhandling. Jeg har netop i Dag faaet Bekræftelse herpaa, idet Firmaet Theodor Jensen, Reventlowsgade 8, just i Dag har modtaget to Breve fra den russiske Regerings Repræsentant i London. Det ene er fra Sekretæren for den russiske Handelsdelegation i London, Klisko, som oplyser, at Bestemmelsen om at afbryde enhver Handel med danske Firmaer er udgaaet fra Moskva, og før der indtræder en Forandring i den danske Regerings nuværende Stilling, ser Hr. Krassin ingen Mulighed for, at denne Bestemmelse kan blive ophævet og ikke en Gang mildnet. I den anden Skrivelse, som er fra det alrussiske kooperative Selskab „Arcos“, meddeles der ganske paa samme Maade, at „saa længe der ikke er afsluttet nogen Handelsoverenskomst, er vi til vor Beklagelse afskaaret fra at handle selv med et saa paalideligt og vellendt Firma“ som det, der modtager disse Breve.

Der er Grund til at spørge, om Danmark virkelig har Raad til denne Fornæmhed i Optræden, som maa siges at være lagt for Dagen ved Afbrydelsen af Overenskomstforhandlingerne. Det forekommer mig unægtelig, at dertil har vi ikke Raad. Danmark har i Øjeblikket over 70 000 arbejdsløse. Vi har i et Aar haft mellem ca. 60 000 og ca. 80 000 arbejdsløse, og vi har Udsigt til i Løbet af en Maanedstid at være oppe paa 80 000—90 000. Jeg vil antage, at disse i høj Grad sørgelige og faretruende Tal i og for sig er Berettigelse nok til med stor Interesse at kaste sig over Spørgsmaalet om, hvor der kan være Afsætningsmuligheder for danske Produkter. Om vi derved kan komme til at beskæftige 1 000 eller 10 000 af disse arbejdsløse, derom ved jeg naturligvis intet i dette Øjeblik, men der kan dog ikke være Tvivl om, at hvis Danmark paa normal Maade som i Fortiden faar Produktion i Gang med det russiske Marked for Øje, maa en større eller mindre Del af Arbejdsløsheden kunne blive afhjulpel derigennem. Vi ved dog af Fortidens Virksomhed, at